

ЛАРІН Володимир Борисович (03. 02. 1936, м. Кривий Ріг Дніпроп. обл.) — фахівець у галузі механіки. Доктор фізико-математичних наук (1970), професор (1983). Державна премія УРСР у галузі науки і техніки (1980). Премія ім. М. Янгеля АНУ (1993). Закін. Київ. політех. інститут (1957). Відтоді працював на оборон.

підприємстві у Миколаєві; 1960–63 та від 1990 — в Інституті механіки НАНУ: завідувач відділу динаміки склад. систем; 1963–89 — в Інституті математики АН УРСР (обидва — Київ): від 1981 — керівник лаб. механіки робототех. систем. Наукові дослідження у галузях теор. механіки, приклад. математики, теорії систем і керування, робототехніки.

Основні праці

Спектральные методы синтеза линейных систем с обратной связью. К., 1971 (співавт.); Синтез оптимальных линейных систем с обратной связью. К., 1973 (співавт.); Статистические задачи виброзащиты. К., 1974; Оптимизация линейных инвариантных во времени систем управления. К., 1978 (співавт.); Управление шагающими аппаратами. К., 1980; Задачи управления шагающими аппаратами. К., 1985 (співавт.); H2-оптимизация и метод пространства состояний в задаче синтеза оптимальных регуляторов. Баку, 1991 (співавт.); Gyro-free Accelerometer-based SINS: Algorithms and Structures. Electronic and Control Systems National Aviation University. К., 2012 (співавт.).

[Є. Я. Антонюк](#)

Бібліографічний опис:

Ларін Володимир Борисович / Є. Я. Антонюк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53311>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).